

Sacrificăm o țară pentru un om

VOCEA VÂLCII

Posibilitatea încetării mandatului de senator pentru liberalul Mircea Diaconu, care, potrivit Agenției Naționale de Integritate, se află în stare de incompatibilitate, a eșuat. Plenul Senatului a respins, prin vot, revocarea lui din funcție, a cărei stare de incompatibilitate, reclamată inițial de ANI, a fost confirmată prin hotărâre definitivă și irevocabilă de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Conform legii, plenul Senatului trebuia să ia act de faptul că Mircea Diaconu are decizie definitivă de incompatibilitate din partea ICCJ, decizie primită încă din primăvară, nu să respingă revocarea. Mircea Diaconu a fost găsit în incompatibilitate după ce a ocupat simultan funcția de senator și director al Teatrului (de stat) Nottara, din București. Decizia de a respinge revocarea va aduce mari prejudicii României aflată sub monitorizare, în ce privește respectarea statului de drept. Este o acțiune care merge în mod direct împotriva unuia dintre punctele din celebra scrisoare a președintelui Comisiei Europene Jose Barroso către premierul Ponta și împotriva obligațiilor pe care ni le-am asumat prin Mecanismul de Verificare și Cooperare. Legal, Senatul nu poate apăra un infractor. El poate acorda doar imunitate, în cazul declarațiilor politice, făcute în Parlament. Iar neaplicarea unui hotărâri judecătorești definitive este infracțiune. Senatul nu poate vota neaplicarea unei hotărâri judecătorești definitive. Este un abuz și o încălcare grosolană a Constituției. Indivizii care au votat împotriva legii, trebuie să-și piardă calitatea de parlamentar, să li se întocmească dosar penal și să primească interdicția de a mai candida pentru Legislativ. Dar

lașitatea senatorilor este evidentă. Pentru că se tem de o eventuală plângere de abuz în serviciu pentru nerespectarea unei hotărâri judecătorești definitive au votat "secret și electronic". De ce? Ca să nu poată fi identificați nominal. Dacă Parlamentul României este, deja, văzut drept o adunare de infractori, revoltător este și gestul lui Mircea Diaconu de a nu respecta o hotărâre judecătorească definitivă și executorie. Diaconu nu dovedește decât că este un needucat ce, vorba lui Pleșu, nu avea toaletă-n casă și acum s-a trezit în, tocmai, Parlamentul unei țări.

Ce i s-ar întâmpla unui român de rând să sfideze legile, să-și bată joc de niște hotărâri judecătorești? Acum și aici, se vede clar scopul pentru care acest individ a intrat în politică, în 2008. Nu pentru că ar fi fost dornic să facă ceva pentru electorat, ci pentru a avea o pensie bună, după ce toată viața a făcut-o pe măscăriciul. A aflat și el că-și poate asigura o pensie bună pe nemuncite, la șmecherie. Nu e singurul oportunist. Ca el sunt mulți și de asta banii bugetului nu ajung de pensii decente pentru cei care într-adevăr, au muncit. Ce-a făcut Mircea Diaconu 4 ani de zile ca parlamentar? Prin ce s-a remarcat? Zilnic a fost când la Antene când la Realități, aruncând venin înspre guvernul PDL, fără să aibă măcar habar despre ceea ce este politică. De ce merită Diaconu uite-așa o pensie de mare, ca parlamentar? Deja vorbim despre niște supra-cetățeni, despre niște cetățeni care nu pot fi atinși de mecanismele justiției obișnuite, care se aplică tuturor oamenilor. Este foarte periculos, pentru că, până la urmă, în fața legii trebuie ca toți să fim egali, spune Constituția României.

ROMEO POPESCU